

Boeien en beton, Oerol vernieuwt

ERIC NEDERKOORN

TERSCHELLING Even kreeg Oerolbaas Joop Mulder het benauwd. Het publiek bleef maar toestromen. Zijn nieuwe festivalterrein was toch niet te klein?

„We hadden op tweeduizend mensen gerekend bij de opening. Het werden er vierduizend”, zei Mulder, nadat de 33ste editie van zijn geesteskind gistermiddag alsnog probleemloos van start was gegaan. Dat nieuwe terrein heet de Betonning, ligt in het havengebied, en dat wordt gekarakteriseerd door metershoge, kleurige boeien. En het was soms inderdaad wat dringen.

Voor oudgedienden was het slikken, deze nieuwe plek, waar ook de grote muziekoptredens zijn. Ze waren gewend aan het Groene Strand, met zacht gras, zand en weids uitzicht op de Waddenzee. Betonning, de naam zegt het al, vergeet meegebrachte kussentjes als er gezeten wil worden. Een enkeling riep ‘boe’ toen Mulder zijn ‘première op dit eerder

onontdekte terrein’ blij verkondigde vanaf het grote podium. Mulder later: „Vroeger hadden we vooral wereldmuziek, dat paste goed op het Groene Strand, nu zit er vaak stevige rock tussen. Daar is de Betonning prima voor.”

Ook laat het terrein zich veel beter afsluiten dan het strand, zodat controle op polsbandjes en illegaal meegenomen drank simpeler is. Bovenal past de verhuizing naadloos in het meerjarige festivalthema Sense of Place: bewust zijn van je omgeving. Het Groene Strand heeft de natuurlijke rust terug.

En alsnog zullen er veel Oerolbe-

zoekers zich daar terugtrekken, om vanaf het terras van de Walvis over de zee te turen. Zo denkt ook Tom Kok bij de VVV erover. Mensen genoeg op het eiland. Hoe staat het met de accommodaties? „Vol!”, zegt hij. „Althans, waar wij zicht op hebben. Campings, dat is een ander verhaal. Ik heb de indruk dat mensen daar korter blijven.” Hij haalt zijn schouders op. „Het gaat nu eenmaal minder dan vroeger.”

De drukte op De Betonning, waar Tryater een spectaculair en mooi overzichtelijk deel van de voorstelling De IIsfoarstin presenteerde, en waar de Friese commissaris van de koning John Jorritsma als volleerd podiumbeest het volk verwelkomde, had ook te maken met het optreden van Blaudzun erna.

Toen waren de genodigden al naar het strand van de Noordvaarder, waar het project Wadland de belichaming is van Sense of Place. De wilgentenen in het zand, verspreid over een flink oppervlak een vroeg werk van Mondriaan verbeeldend, zorgen er geleidelijk voor kweldervorming.

*Opening verplaatst,
Groene Strand
heeft natuurlijke
rust terug*

Drukke bij de opening van Oerol op het nieuwe terrein de Betonning.

FOTO ANP KIPPA/ROMKO DE WAAL